

El tret de sortida del referèndum sobre si el Regne Unit hauria de sortir de la Unió Europea encara s'ha de disparar. Però David Cameron ha deixat clar que té previst acabar la renegociació del seu paquet de reformes amb la UE a Brussel·les abans de final de febrer. Atès que la llei de referèndums estableix una campanya d'un mínim de quatre mesos, hi ha qui ara diu que la votació podria tenir lloc abans de final de juny, si bé persones internes creuen que és molt més probable que sigui cap a final de setembre.

Sigui com sigui, les campanyes a favor i en contra estan escalfant motors, començant per recaptar diners. És feina de la Comissió Electoral designar, per a cada bàndol, una organització capdavantera que aconseguirà diners addicionals, fulletons gratuïts i drets de retransmissió a canvi d'uns estrictes límits de despesa. Al cantó dels qui volen la permanència la tria és clara: serà Britain Stronger in Europe ('Un Regne Unit més fort a Europa'), presidida per Lord Rose, ex-cap de la cadena minorista Marks and Spencer. El seu director, Will Straw, diu que és un ampli grup transversal semblant a l'organització Better Together ('Millor junts') que va guanyar el referèndum del 2014 sobre la independència escocesa, però amb voluntat d'oferir una visió més positiva i patriòtica.

Britain Stronger in Europe va tenir un inici mogut, però ara sembla més efectiva. Tanmateix, encara sembla que els seus oponents estiguin més ben armats, amb un missatge simple i seductor basat en la idea de fugir de l'embolic crònic d'Europa. Potsar per això les enquestes van més freqüent a freqüent (vegeu el gràfic). Alan Johnson, que dirigeix la campanya In ('A dintre') del Partit Laborista, lamenta que, si bé el seu bàndol té la millor lletra, els adversaris tenen una melodia més bona. Però la campanya dels qui volen deixar la unió té els seus propis problemes, començant pel fet que estan dividits.

MÓN

Que comencin les campanyes

Els qui volen sortir de la UE afronten uns desafiaments més grans que els qui volen la permanència. Però podrien imposar-se els primers.

Leave.eu ('Sortir.eu'), finançada per l'empresari Arron Banks, està estretament lligada amb el líder del UK Independence Party, Nigel Farage, i se centra en la immigració. Vote Leave ('Vota sortir'), dirigida per Matthew Elliott, abasta un espectre més am-

pli i en forma part l'únic diputat del UKIP, Douglas Carswell, juntament amb membres d'altres partits. Sembla, aquesta darrera organització, la més probable per guanyar la designació oficial, sobretot perquè Elliott i el seu company Dominic Cummings, són

veterans de campanyes d'èxit prèvies, entre més la derrota d'un referèndum sobre la reforma electoral el 2011 i dels plans per a una assemblea regional del nord-est d'Anglaterra el 2004.

A tots dos bàndols els agrada extreure lliçons de referèndums anteriors al Regne Unit i en altres països. Entre aquestes lliçons hi ha la idea que és important començar aviat; que preocupacions bàsiques com l'ocupació i l'economia hi tenen molt de pes; que hi ha un biaix a favor de l'*statu quo*; i que, tot i que els missatges negatius sobre l'altre bàndol poden funcionar, s'han de complementar amb missatges positius. En el cas de la UE, la renegociació de Cameron comptarà poc però el seu punt de vista (i el del seu Govern) comptarà molt. I sempre és present el risc que la votació sigui segrestada per qüestions no relacionades.

La majoria d'aquestes lliçons haurien d'afavorir els qui volen la permanència. Les principals associacions empresarials i els principals sindicats donen suport a la pertinència a la UE per motius econòmics, com la major part de l'*establishment* britànic. L'*statu quo* o el vot per inèrcia es decantaran cap a la permanència, si bé en aquest sentit Vote Leave intenta argumentar que, com que la UE canvia tan de pressa i avança inexorablement cap a una unió política més sòlida, el vot pensant en l'*statu quo* real hauria de servir per a la sortida.

Semblantment, per a Vote Leave és més difícil esquivar un missatge negatiu. Com a Escòcia, és vulnerable a la càrrega de no oferir una alternativa clarament meditada a la pertinència a la UE. El Regne Unit mantindria l'accés al mercat únic, on va gairebé la meitat de les seves exportacions? Hauria d'acceptar, com Noruega i Suïssa, la major part de les normatives europees i fins i tot pagar diners a Brussel·les a canvi? La campanya a favor de la sortida insisteix que, sent una gran economia i un gran mercat per als altres membres de la UE, el Regne Unit obtindria un acord favorable, però la campanya encara és vulnerable a la qüestió de les alternatives.

Hi haurà líders de tots els principals partits fent campanya per la permanència. Cameron serà un actiu fantàstic per a la campanya en favor de quedar-se, i convencerà alguns indecisos proclamant

els resultats de la seva renegociació. Tot i així, la campanya per la sortida ja ha qualificat l'acord de "trivial". I hi donen suport polítics de primer nivell, a banda del UKIP, sobretot al partit conservador. Cameron ha permès que els ministres del seu gabinet puguin fer campanya per sortir de la UE sense haver de deixar el Govern, apel·lant al fet que el partit s'havia de mantenir "harmonios". El 13 de gener Chris Grayling, líder de la Cambra dels Comuns, escrivia al *Daily Telegraph* que romandre a la UE en les condicions actuals seria "desastrós". Fins ara no ha alçat la veu cap altre líder destacat. Vote Leave espera convèncer entre tres i set ministres.

La majoria dels diputats conservadors són euroescèptics, però donaran suport a Cameron. Steve Baker, que treballa amb Vote Leave i dirigeix Conservatives for Britain ('Conservadors pel Regne Unit'), creu que tindrà el suport de 147 diputats ordinaris a les seves files. Una nova organització, Grassroots Out ('Bases per la sortida'), ha estat iniciada per Tom Pursglove, diputat conservador euroescèptic des de les eleccions del 2015. I si bé el líder laborista, Jeremy Corbyn, promet fer campanya per la permanència, una dotzena de diputats ordinaris laboristes podrien donar suport a la sortida.

El bàndol dels qui volen la permanència pot ser més vulnerable a esdeveniments externs, com la renovada turbulència de l'euro o més conflictes al voltant de la immigració. Cameron insisteix valerosament que, situat fora tant de la moneda única com de la zona Schengen de lliure circulació sense passaport, el Regne Unit té el millor de tots dos mons. Però, si bé els votants al referèndum del 1975 sobre Europa van optar per quedar-s'hi perquè el Regne Unit era un caos, ara molts poden pensar el contrari.

I també hi ha el risc de les qüestions no relacionades. Els votants danesos, holandesos i francesos han utilitzat insolentment referèndums per castigar Governos. Cameron diu que no dimitiria si perdés. Però els votants potser volen enviar-li un missatge. El resultat és tot el que hi ha en joc; i les campanyes dels dos bàndols podrien no ser completament harmonioses. •

Traducció d'Arnau Figueras

El Temps

Nova maqueta

Nous opinants

Nou format

Nou Temps

Ja al teu quiosc

Per fer-te
subscriber entra a
www.eltamps.cat
escriu-nos a
[subscripcions@
eltamps.cat](mailto:subscripcions@eltamps.cat)
o telefona al
902131025.

Us atendrem de
9.00 a 14.00 hores